

Kina ønsker gennem konsultationer og forhandlinger, fremgår det af artikel 7, at opnå en fredelig genforening. Forhandlingerne skal gennemføres på lige fod mellem Kina og Taiwan. Accept af etkinaprocessen er dog oplagt en forudsætning for start af forhandlingerne mellem Kina og Taiwan.

I sidste ende fastslår loven dog også – og det er det, der fremkalder spørgsmålet – at hvis Taiwan tager skridt til selvstændighed, så forbeholder Kina sig retten til at bruge ikkefredelige midler, som først må bruges, når alle fredelige midler er udtømt.

Kl. 13.05

Hvad er så de fredelige midler? Ja, det er en tilnærmelsespolitik over strædet, som begge regeringer allerede i dag forfølger, og som faktisk præciseres i lovens artikel 6, og som omfatter, at Kina bestræber sig på at øge personlige forbindelser mellem de to befolkninger; arbejder for direkte kommunikationsforbindelser og øget økonomisk samkvem; øger samarbejdet inden for uddannelse, forskning, kultur, sundhed og sport; øger samarbejdet inden for kriminalitetsbekæmpelse samt bistår ved andet, der kan bidrage til fred og samarbejde. Det er altså en ret vigtig artikel.

Derfor lægger hverken EU eller USA op til, at loven skulle ændre politikken over for Kina, der fortsat er baseret på etkinapolitikken og ikke støtte til taiwansk uafhængighed, samtidig med at vi vil opretholde kontakter med Taiwan og udvide disse, samt at parterne – altså Kina og Taiwan – stærkt frarådes at foretage provokerende og krigeriske skridt.

Vi har som bekendt ført etkinapolitikken siden 1950, så hverken EU, USA eller Japan har ændret politisk kurs efter den her antiløsrivelseslov.

Søren Espersen (DF):

Jeg vil spørge udenrigsministeren – det gjorde jeg også i mit første spørgsmål – hvilket indtryk det har gjort på udenrigsministeren, at den her beslutning er truffet, og om udenrigsministeren i øvrigt har foretaget sig noget i den forbindelse. Har han haft nogen samtaler med den kinesiske ambassadør, har han haft nogen andre samtaler, har han protesteret over for den kinesiske regering, har han foretaget sig noget i den anledning?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nej, som bekendt er det jo sådan, som jeg netop lige sagde, at EU og USA ikke vurderer, at selve denne lov ændrer ved den politik, vi alle sammen kender. Artikel 6 er jo faktisk tværtimod langt mere konstruktiv og positiv, end vi er vant til at se det i lovform.

Vi har jo hele tiden vidst, og det har hele tiden været sagt, at vil Taiwan tage sin totale uafhængighed, så vil det få følger i forhold til Kina. Så det er der ikke noget nyt i. Det nye er, at det er i lovform. Og da har EU udtrykt kritik og betænkelighed på vores alle sammens vegne over for Kina. Derfor behøver jeg såmænd ikke foretage separate skridt, for EU har udtrykt bekymring ved præcis den artikel, som også bekymrer hr. Søren Espersen, og som også bekymrer mig, for der må jo ikke komme krig i det stræde.

Taiwan skal have lov til at leve sit liv og selv tage genforeningen, når Taiwan mener, at genforeningen er forenelig med deres demokratiske position. Taiwan går jo også ind for en genforening, men på demokratisk grund.

Søren Espersen (DF):

Jamen jeg kan konstatere, at den danske regering i hvert fald ikke har foretaget sig noget over for den kinesiske regering, ikke engang i form af en protest.

Jeg vil gerne have bekræftet af udenrigsministeren, om det er korrekt, at man fra den amerikanske regering har fået en henvendelse, hvori der opfordres til, at våbenbargoen ikke ophæves, og om man i øvrigt har reageret på den henvendelse.

Jeg vil yderligere spørge udenrigsministeren, om ikke han vil bekræfte, at USA har garanteret Taiwans sikkerhed, og at det således kan blive USA's 7. flåde, man i givet fald vil bruge EU's våben mod, hvis Kina beslutter at angribe Taiwan.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Her er hr. Søren Espersen så sprunget over til det næste spørgsmål, han har anmeldt, så jeg tror, vi skal tage én ting ad gangen. Der er et spørgsmål til fra hr. Søren Espersen, og det er præcis dette, der spørges til dér, men jeg tror, formanden foretrækker, at vi gør ét spørgsmål færdigt ad gangen, og så kan vi vende tilbage til det der.

Derfor vil jeg godt sige med hensyn til reaktionen på loven – og så gøre det færdigt – at USA altså har haft samme indstilling som EU og